FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT CHRISTINE STIX-HACKL
föredraget den 1 april 2004 [1]

I — Inledning

1. Kommissionen har med denna talan om fördragsbrott som väckts mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland yrkat att domstolen skall fastställa att denna stat har åsidosatt sina skyldigheter enligt rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor [2] i dess lydelse enligt rådets direktiv 87/101/EEG av den 22 december 1986 [3] (nedan kallat direktiv 75/439 i ändrad lydelse), genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att införliva artikel 3.1 i direktivet, enligt vilken medlemsstaterna är skyldiga att vidta de åtgärder som krävs för att spilloljor i första hand skall behandlas genom regenerering och inte förbrännas eller omhändertas på annat sätt.

2. Härvid är framför allt frågan om omfattningen av denna skyldighet avgörande, mot bakgrund av att det i bestämmelsen görs ett förbehåll genom hänvisning till tekniska, ekonomiska och organisatoriska begränsningar.

II — Tillämpliga bestämmelser

3. Artiklarna 1–6 i den ursprungliga lydelsen av direktiv 75/439 har ersatts av de nya bestämmelser som har införts genom artikel 1 i direktiv 87/101. Andra skälet i direktiv 87/101 har följande lydelse:

"Regenerering är vanligen den mest rationella metoden för att återanvända spilloljor, med hänsyn till de energibesparingar som kan göras. Behandling av spilloljor genom regenerering bör därför prioriteras i de fall en sådan behandling är möjlig mot bakgrund av tekniska, ekonomiska och organisatoriska begränsningar."

1 — Originalspråk: tyska.

2 — EGT L 194, s. 23; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 229 (nedan kallat direktiv 75/439).

3 — EGT L 42, 1987, s. 43; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 197 (nedan kallat direktiv 87/101).

4. Enligt artikel 1 i direktiv 75/439 i ändrad lydelse betecknar "regenerering" i den mening som avses i direktivet "processer genom vilka basoljor kan framställas genom raffinering av spilloljor, särskilt genom avlägsnande av föroreningar, oxidationsprodukter och tillsatsämnen som ingår i sådana oljor".

5. Artikel 3 i direktiv 75/439 i ändrad lydelse har följande lydelse:

"1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att spilloljor i första hand skall behandlas genom regenerering, om en sådan behandling är möjlig mot bakgrund av tekniska, ekonomiska och organisatoriska begränsningar.

2. Om spilloljor inte regenereras beroende på de begränsningar som avses i punkt 1, skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att all förbränning av spilloljor sker på ett sätt som är godtagbart från miljösynpunkt och i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv, om en sådan förbränning är genomförbar med hänsyn till tekniska, ekonomiska och organisatoriska förhållanden.

3. Om spilloljor av skäl som avses i punkterna 1 och 2 varken regenereras eller förbränns, skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att oljorna destrueras på ett säkert sätt eller lagras eller dumpas under kontrollerade förhållanden."

III — Det administrativa och det rättsliga förfarandet

6. I sitt svar i kommissionens frågeformulär beträffande införlivandet av direktiv 75/439 i ändrad lydelse uppgav Förenade kungarikets regering att behandlingen av spilloljor genom regenerering inte har kunnat prioriteras mot bakgrund av tekniska, ekonomiska och organisatoriska begränsningar. Förenade kungarikets regering hänvisade härvid till att betydande investeringar vore nödvändiga för att detta skulle vara genomförbart. Regenereringen av spillolja hämmas framför allt av konkurrenskraften hos de företag som tillvaratar spillolja genom förbränning samt det låga priset på basoljor, vilket gör att regenerering inte är lönsam.

7. Såväl i en formell underrättelse av den 19 april 2001 som i ett motiverat yttrande av den 21 december 2001 företrädde kommissionen åsikten att det inte förelåg några begränsningar som motiverade att regene-

reringen av spillolja inte prioriterades och att Förenade kungariket därmed hade underlåtit att vidta de åtgärder som var nödvändiga för införlivandet av artikel 3.1 i direktiv 75/439 i ändrad lydelse.

8. Förenade kungarikets regering betonade i båda svarsskrivelserna att den i princip är beredd att införliva den nämnda bestämmelsen fullt ut, men anförde vidare att framför allt ekonomiska begränsningar utgör hinder för en prioritering av behandlingen av spillolja genom regenerering. En analys av marknaden för spilloljor i Förenade kungariket visar tydligt vilka ekonomiska ramar som begränsar återvinningen av spilloljor på denna marknad. De största hindren i detta avseende utgörs av den stora efterfrågan på spilloljor för användning som bränsle och den lilla efterfrågan på regenererade oljor.

9. Förenade kungarikets regering framlade visserligen inget komplett åtgärdspaket, med hänvisning till komplexiteten av och kostnaderna för de åtgärder som skulle vara nödvändiga för att prioritera regenereringen av spilloljor. Den nämnde emellertid att införandet av ett engångsbidrag för uppförandet och driften av en regenereringsanläggning i kombination med ett marknadsföringsprogram för produkten, samt möjligheten att ändra den skattemässiga behandlingen av spilloljor kunde vara en möjlig lösning. Dessutom lovade den att göra en detaljerad tidsplan för införlivandet av direktivet så snart man hade utarbetat lämpliga åtgärder och föreslog vidare en gemensam diskussion om de föreslagna åtgärderna med kommissionen.

10. Då kommissionen inte ansåg att Förenade kungarikets regering hade lämnat tillfredsställande förklaringar som undanröjde det påstådda fördragsbrottet, har den, genom ansökan av den 21 november 2002, som inkom till domstolens kansli den 22 november 2002, med stöd av artikel 226 EG väckt förevarande talan.

11. Kommissionen har yrkat att domstolen skall

1. fastställa att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har åsidosatt sina skyldigheter enligt direktiv 75/439 i ändrad lydelse genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva artikel 3.1 i direktivet, enligt vilken medlemsstaterna är skyldiga att vidta de åtgärder som krävs för att spilloljor i första hand skall behandlas genom regenerering, eller, under alla omständigheter, genom att inte meddela kommissionen sådana bestämmelser,

2. förplikta Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland att ersätta rättegångskostnaderna.

IV — Fördragsbrottet

A — *Parternas argument i huvudsak*

12. Vad gäller innehållet och omfattningen av skyldigheten i artikel 3.1 i ändrad lydelse först och främst, har Förenade kungarikets regering gjort gällande att den inte medför någon absolut skyldighet för medlemsstaterna att vidta åtgärder som prioriterar behandlingen av spilloljor genom regenerering, utan att en sådan skyldighet endast föreligger i den mån det inte förekommer några tekniska, ekonomiska eller organisatoriska begränsningar. Är det senare fallet, föreskrivs alternativa möjligheter till återvinning av spilloljor i artikelns andra och tredje stycken. Åtgärderna skall vara ändamålsenliga och stå i proportion till målet om regenerering.

13. Förenade kungarikets regering stöder sin uppfattning på domstolens dom i mål C-102/97, kommissionen mot Tyskland. [4] Av denna dom — såväl som av generaladvokaten Fennellys förslag till avgörande i detta mål [5] — framgår att den ifrågasatta skyldighetens omfattning varierar beroende på förhållandena i den aktuella medlemsstaten och att medlemsstaterna förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller införlivandet av artikel 3 i direktiv 75/439 i ändrad lydelse. Det krävs inte nödvändigtvis att bestämmelser antas eller att andra specifika åtgärder vidtas, utan att det, mot bakgrund av de begränsningar som uppkommit med anledning av de särskilda omständigheterna, vidtas lämpliga åtgärder som medför att regenerering prioriteras. Beroende på begränsningarnas karaktär kan det röra sig om åtgärder med tilltagande effekter respektive åtgärder som ändras med tiden. Domstolens uppgift är såtillvida att pröva huruvida den aktuella medlemsstatens åtgärder är proportionella respektive ändamålsenliga mot bakgrund av de givna omständigheterna.

14. Förenade kungarikets regering anser sig ha vidtagit ändamålsenliga och proportionella åtgärder för att prioritera regenerering och därmed ha fullgjort sin skyldighet enligt artikel 3.1 i direktiv 75/439 i ändrad lydelse. Den har i detta hänseende anfört att den har identifierat de faktorer som utgör hinder för regenerering, vilka huvudsakligen är av ekonomisk natur, nämligen den stora efterfrågan på spilloljor för användning som bränsle — närmare bestämt i kolkraftverk (som temperaturregulator) och i asfaltsverk — och den lilla efterfrågan på regenererade oljor, vilka konsumenterna anser vara av

4 — Dom av den 9 september 1999 i mål C-102/97, kommissionen mot Tyskland (REG 1999, s. I-5051), punkt 40 och följande punkter.

5 — Förslag till avgörande av generaladvokaten Fennelly av den 11 februari 1999 i mål C-102/97, kommissionen mot Tyskland (se ovan fotnot 4), punkt 20.

sämre kvalitet. Vidare har den granskat möjliga lösningar för att undanröja dessa hinder i en omfattande undersökning från mars 2001 och med beaktande av denna undersökning arbetat med att utveckla åtgärder som skall främja regenerering av spilloljor. De sistnämnda undersökningarna skulle avslutas — vilket Förenade kungarikets regering förklarade under det skriftliga förfarandet — i mitten av mars 2003 och därmed möjliggöra att främjandet av regenerering av spilloljor sker i enlighet med en strukturerad plan i överensstämmelse med direktiv 75/439 i ändrad lydelse.

15. Då medlemsstaten därmed aktivt har vidtagit åtgärder i syfte att identifiera, analysera och undanröja de befintliga begränsningarna befinner sig Förenade kungariket i en annan situation än den som Förbundsrepubliken Tyskland befann sig i i det ovannämnda målet kommissionen mot Tyskland. Enligt domstolens dom hade inte Förbundsrepubliken Tyskland vidtagit några konkreta åtgärder utan den hade "nöjt sig med att hänvisa till sin egen definition av begränsningar och till den aktuella situationen inom sitt territorium för att försöka motivera att den inte [hade] vidtagit någon som helst åtgärd för att införliva artikel 3.1 i direktiv 75/439 i dess ändrade lydelse".

16. Förenade kungarikets regering har slutligen betonat att den existerande nationella skattelättnaden — avseende spilloljor som används för förbränning — inte har någon avgörande inverkan på missförhållandet mellan marknaden för regenerering och marknaden för förbränning av spilloljor. Det är svårt att fastställa det marknadsmässiga priset för spilloljor avsedda för regenerering i Förenade kungariket, eftersom dessa spilloljor subventioneras i andra medlemsstater och transportkostnaderna för spilloljor avsedda för regenerering är betydligt högre än transportkostnaderna för spilloljor avsedda för förbränning.

17. Enligt kommissionen har däremot Förenade kungarikets regering inte genom de angivna åtgärderna respektive undersökningarna vidtagit tillräckliga åtgärder för att tillse att spillolja i första hand behandlas genom regenerering. Graden av införlivande av direktivet i Förenade kungariket är jämförbar med den i Förbundsrepubliken Tyskland, som domstolen fastslog vara otillräcklig i domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Tyskland. Förenade kungarikets regering har nämligen inte vidtagit några konkreta åtgärder i syfte att tillse att regenerering prioriteras utan nöjt sig med att konstatera vilka åtgärder som i framtiden skulle kunna vidtas för att uppnå detta mål. Den har inte åstadkommit någon faktisk förändring avseende behandlingen av spilloljor.

18. Förenade kungarikets regering har trots de ekonomiska begränsningarna inte begagnat sig av möjligheten enligt artiklarna 14 och 15 i direktiv 75/439 i ändrad lydelse att

ersätta eventuella kostnader. Enligt kommissionen främjas dessutom, i strid med direktivets mål, förbränning av spillolja genom skattelättnaden för spilloljor avsedda för förbränning.

19. Vid den muntliga förhandlingen har Förenade kungarikets regering bland annat tillagt att det förutom ekonomiska begränsningar även förelåg organisatoriska (det starkt decentraliserade uppsamlingssystemet — för spilloljor som skall användas som bränsle — skulle behöva förändras i stor utsträckning i syfte att omdirigera spilloljor till regenereringsanläggningar) och tekniska begränsningar (osäkerhet rörande huruvida specifika tekniska metoder skulle kunna hantera förändringarna i sammansättningen av spilloljor de kommande tio åren). Den har anfört att den inte på något sätt anser att ingenting kan göras mot bakgrund av begränsningarna. De undersökningar som har genomförts är dock med hänsyn till omständigheterna (tillsvidare) ändamålsenliga införlivandeåtgärder. Förenade kungarikets regering har vidare vid den muntliga förhandlingen för första gången hänvisat till "Waste Strategy 2000" som har upprättats inom ramen för avfallsdirektivet (rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238) och på grundval av Environmental Protection Act. Däri anges att regenerering enligt direktiv 75/439 i ändrad lydelse skall prioriteras. Den förklarade på förfrågan att rapporten som enligt tillkännagivande skulle ha presenterats i mars 2003, och som skulle medge tillämpning av motsvarande åtgärder, hade färdigställts först under hösten 2003.

20. Kommissionen har vid den muntliga förhandlingen återigen betonat att de åberopade undersökningarna och rapporterna endast utgör underlag för åtgärder som skall medföra att regenerering av spillolja prioriteras. Det krävs emellertid också ett faktiskt agerande.

B — *Bedömning*

21. Inledningsvis skall innebörden av den skyldighet att tillse att spillolja i första hand behandlas genom regenerering som åläggs medlemsstaterna enligt artikel 3.1 i direktiv 75/439 i ändrad lydelse behandlas. Det föreligger inga grundläggande skillnader mellan Förenade kungarikets regerings och kommissionens uppfattningar i denna fråga, vilket Förenade kungarikets regering har konstaterat.

22. Nämnda artikel 3 innehåller flera skyldigheter för medlemsstaterna avseende behandling respektive omhändertagande av spilloljor. Först skall medlemsstaterna vidta

alla åtgärder som krävs för att spilloljor i första hand skall behandlas genom regenerering (punkt 1), vilket utgör ett av huvudmålen med direktiv 87/101. Därefter måste medlemsstaterna säkerställa att all förbränning av spilloljor sker på ett sätt som är godtagbart från miljösynpunkt (punkt 2). Slutligen skall medlemsstaterna säkerställa att oljorna destrueras på ett säkert sätt eller lagras eller dumpas under kontrollerade förhållanden (punkt 3).

23. De nämnda skyldigheterna respektive behandlingsmetoderna är rangordnade med hänsyn till kriteriet om teknisk, ekonomisk och organisatorisk genomförbarhet, det vill säga att spilloljor endast skall förbrännas om och i den utsträckning sådana begränsningar inte medger någon regenerering. Destruering och lagring skall i sin tur endast ske om och i den utsträckning dessa begränsningar varken medger regenerering eller förbränning.

24. Genom hänvisningen till "tekniska, ekonomiska och organisatoriska begränsningar" definieras tillämpningsområdet för och innebörden av respektive skyldighet — i förevarande mål gäller det skyldigheten att tillse att behandlingen av spilloljor i första hand sker genom regenerering. [6]

25. Det skall å ena sidan konstateras att inte varje teknisk, ekonomisk eller organisatorisk begränsning, som skulle kunna utgöra ett hinder för en potentiell åtgärd med syfte att prioritera regenerering, befriar en medlemsstat från skyldigheten att vidta denna åtgärd enligt artikel 3.1 i direktiv 75/439 i ändrad lydelse.

26. Enligt direktivet krävs nämligen just ett ingrepp från medlemsstatens sida för att uppfylla de rangordnade skyldigheter som föreskrivs i artikel 3 avseende behandling respektive omhändertagande av spilloljor, alltså åtgärder som syftar till att undanröja de nämnda hindren respektive begränsningarna. Detta framgår även av att det i själva direktivet anges sådana åtgärder, som till exempel den möjlighet som nämns i artiklarna 14 och 15 i direktivet, att ersätta de företag som samlar in och/eller omhändertar spilloljor. Annars skulle dessutom bestämmelsen i direktivets artikel 3 i stor utsträckning berövas sin ändamålsenliga verkan. [7]

27. Å andra sidan kan i princip praktiskt taget alla ekonomiska hinder, och inom vissa ramar även alla organisatoriska och tekniska

6 — Domen i målet kommissionen mot Tyskland (se ovan fotnot 4), punkt 39.

7 — Se domen i målet kommissionen mot Tyskland (se ovan fotnot 4), punkt 43.

hinder, undanröjas med hjälp av en tillräckligt stor insats — i synnerhet med en finansiell sådan.

28. Enligt artikel 3.1 i direktiv 75/439 i ändrad lydelse krävs det emellertid inte av medlemsstaterna att de vidtar alltför betungande åtgärder för att prioritera regenereringen av spilloljor framför de andra behandlingsmetoder som nämns i artikel 3. Detta skulle medföra att den hänvisning till "tekniska, ekonomiska och organisatoriska begränsningar" som görs i direktiv 87/101 skulle bli meningslös.

29. I domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Tyskland slog domstolen tvärtom fast att bestämmelsen om begränsningar skall ses "som ett uttryck för proportionalitetsprincipen". [8]

30. Medlemsstaterna kan alltså inte låta status quo bestå avseende omhändertagandet av spilloljor, endast därför att skyldigheten att tillse att spilloljor i första hand behandlas genom regenerering är förenad med tekniska, ekonomiska eller organisatoriska hinder. Å andra sidan måste de inte vidta åtgärder som kräver oproportionellt stora ansträngningar för att uppfylla denna skyldighet.

31. I det avseendet har Förenade kungarikets regering med rätta anfört att en situation i en medlemsstat, då inga åtgärder måste vidtas i syfte att prioritera regenerering av spilloljor, åtminstone är tänkbar i undantagsfall, nämligen då detta endast skulle kunna genomföras med oproportionellt betungande ekonomiska, organisatoriska eller tekniska åtgärder.

32. En medlemsstat måste alltså inte, såsom kommissionen litet tillspetsat uttryckte det beträffande Förenade kungariket, under alla omständigheter "göra någonting".

33. Vidare kan den inte heller vara skyldig att, för att tillse att regenerering prioriteras, vidta åtgärder som visserligen är ekonomiskt, tekniskt och organisatoriskt genomförbara, men som inte är ändamålsenliga. Det är nämligen alltid möjligt att genomföra en marknadsföringskampanj till förmån för regenererad spillolja, men en sådan åtgärd är meningslös respektive utan verkan om till exempel köp av dessa spilloljor inte är ekonomiskt försvarbart för konsumenten och om det samtidigt inte är möjligt att

8 — Dom i målet kommissionen mot Tyskland (se ovan fotnot 4), punkt 42.

sänka priset på dessa spilloljor i erforderlig utsträckning, till exempel på grund av ekonomiska begränsningar.

34. Enligt artikel 3.1 i direktiv 75/439 i ändrad lydelse krävs alltså allt som allt att medlemsstaterna skall vidta åtgärder som åtminstone kan bidra till att målet, det vill säga att behandlingen av spilloljor i första hand sker genom regenerering, uppnås [9] och vilka är genomförbara utan oproportionellt stora tekniska, ekonomiska och organisatoriska ansträngningar.

35. Avseende frågan om införlivandet av skyldigheten i förevarande mål har Förenade kungarikets regering som genomförandeåtgärder åberopat utarbetandet av rapporter respektive undersökningar om de faktorer som utgör hinder för regenerering av spillolja och hur dessa kan undanröjas.

36. Jag delar kommissionens uppfattning att sådana rapporter respektive undersökningar inte i sig utgör några åtgärder som syftar till att tillse att regenerering prioriteras i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 75/439 i ändrad lydelse.

37. I åtskilliga direktiv — såsom i artikel 18 i direktiv 75/439 i ändrad lydelse — åläggs medlemsstaterna en skyldighet att utarbeta en rapport, en plan eller andra dokument, oftast förenad med en skyldighet att överlämna dessa handlingar till kommissionen. I dessa fall utgörs den begärda införlivandeåtgärden av själva utfärdandet av rapporten, planen eller dokumentet som sådant.

38. Förevarande mål rör emellertid skyldigheten att vidta de åtgärder som krävs för att prioritera regenerering av spillolja.

39. De undersökningar et cetera som åberopats av Förenade kungarikets regering kan emellertid inte i sig åstadkomma någon som helst verkan avseende användandet av denna behandlingsmetod eller bidra till användandet av densamma. Detta skulle endast kunna åstadkommas genom att konkreta åtgärder baserade på dessa undersökningar vidtas.

40. Vad gäller "Waste Strategy 2000" — som omnämndes först i den muntliga förhandlingen och som alltså uppenbarligen inte

9 — Se dom i målet kommissionen mot Tyskland (ovan fotnot 4), punkt 48.

meddelats kommissionen, åtminstone inte som införlivandeåtgärd, vid den tidpunkt som är avgörande för frågan om fördragsbrott, nämligen utgången av tidsfristen i det motiverade yttrandet [10] — begränsar sig denna uppenbarligen till en allmän bekännelse till målet med direktiv 75/439 i ändrad lydelse, nämligen att prioritera regenerering, men utan att på ett konkret sätt bidra till att det uppnås.

41. Vidare måste jag emellertid notera att Förenade kungarikets regering enligt sina uttalanden inte utgår från att det föreligger så extrema begränsningar att ingenting skulle kunna göras för att tillse att regenerering prioriteras.

42. Förenade kungarikets regerings argumentation att de nämnda undersökningarna, mot bakgrund av de existerande — betydande men inte extrema — begränsningarna, skulle utgöra lämpliga införlivandeåtgärder, förefaller inte heller vara helt övertygande. Utarbetandet av den typen av problemanalyser torde nämligen vara möjligt i varje situation, även i ett scenario med extrema begränsningar då en medlemsstat enligt egna uppgifter inte är skyldig att vidta någon som helst åtgärd.

43. Framför allt skall det konstateras att det är uppenbart att det såväl i undersökningen från mars 2001 som, enligt vad Förenade kungarikets regering har uppgivit vid den muntliga förhandlingen, i rapporten från hösten 2003, anges förslag som syftar till att huvudsakligen undanröja ekonomiska begränsningar samt olika tillvägagångssätt för att tillse att regenerering prioriteras.

44. Därutöver framgår det även av de uppgifter som lämnats av myndigheter i Förenade kungariket inom ramen för det administrativa förfarandet att undersökningarna endast föregår de åtgärder som det ännu återstår att vidta och som ännu inte utarbetats och att undersökningarna i sig inte skall betraktas som de åtgärder som krävs enligt artikel 3.1 i direktiv 75/439.

45. Det åligger inte domstolen att fastställa vilka åtgärder Förenade kungariket skulle ha vidtagit i syfte att uppfylla den ifrågasatta skyldigheten. [11] Det är tillräckligt att konstatera att det fanns genomförbara åtgärder som Förenade kungariket hade kunnat vidta för att undanröja de existerande tekniska, ekonomiska och organisatoriska begränsningarna och för att tillse att regenerering av spilloljor prioriterades.

10 — Se bland annat dom av den 18 mars 1999 i mål C-166/97, kommissionen mot Frankrike (REG 1999, s. I-1719), punkt 18, och av den 30 januari 2002 i mål C-103/00, kommissionen mot Grekland (REG 2002, s. I-1147), punkt 23.

11 — Se dom i målet kommissionen mot Tyskland (se ovan fotnot 4), punkt 48.

46. Förenade kungariket har emellertid inte vidtagit några sådana konkreta åtgärder.

47. Därmed skall fastställas att anmärkningen avseende fördragsbrott är välgrundad.

V — Rättegångskostnader

48. Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. Eftersom Förenade kungariket har tappat målet skall kommissionens yrkande bifallas.

VI — Förslag till avgörande

49. På grundval av vad som anförts ovan föreslår jag att domstolen skall

1) fastställa att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har åsidosatt sina skyldigheter enligt rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor i dess lydelse enligt rådets direktiv 87/101/EEG av den 22 december 1986 genom att underlåta att anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva artikel 3.1 i direktivet, enligt vilken medlemsstaterna är skyldiga att vidta de åtgärder som krävs för att spilloljor i första hand skall behandlas genom regenerering, eller i varje fall genom att inte meddela kommissionen om sådana bestämmelser,

2) förplikta Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland att ersätta rättegångskostnaderna.